

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

۰۶ سپتمبر، ۲۰۲۴

نویسند: لم تیک گی (Lim Teck Ghee)
ترجمه: میر عبدالرحیم عزیز

نظم نوین جهانی در حال آمدن است

توجه رسانه های کنونی به انتخابات ریاست جمهوری امریکا بررسی تلاطم بی سابقه ای را که بر بازیگران کلیدی جیوپولیتیک و نظم جهانی کنونی تحت سلطه ایالات متحده تأثیر میگذارد، کاهش یافته است.

مجمع اقتصاد پیشرفته گروه هفت (G7) که منحنی کنیز طرح اقتصادی و سیاست خارجی ایالات متحده عمل کرده است، اکنون در آشفتگی قرار دارد. ایتالیه رئیس جمهور جدید منتخب از جناح راست افراطی دارد و موج محافظه کاری ملی گرایانه، ضدیت با تحکم قدرت، احساسات ضد مهاجرت و نوسانات انتخاباتی پس لرزه هائی در سراسر قاره طنین انداز شده است.

امروز، فرانسه و آلمان، کشورهای پیشرو اروپائی، چنگال احزاب طولانی مدت را نه تنها به مبارزه طلبیده، بلکه تضعیف کرده اند. امانوئل مکرون در طول ۳ سال آینده تقریباً یک رئیس جمهور ناتوانی است که نقش ضعیفی در سیاست داخلی و خارجی دارد. سرنوشت مشابهی در انتظار اولاف شولز قرار دارد. او مسئول یک دولت ائتلافی است که در جریان انتخابات اخیر پارلمان اروپا بیشتر به راست چرخیده و بیشتر دچار انشعاب شده است.

در همین حال، در جاپان، کیشیدا فومیو، صدراعظم، خود را از سمت خود در دولت و حزبش، حزب لیبرال دموکرات، کنار کشیده است. جاپان در مواجهه با اقتصاد ضعیف، رسوائی های سیاسی و پولی دامنگیر دولت حاکم و احزاب مخالف نامحسوب، در آینده قابل پیش بینی با رهبری ضعیف و غیر موثر و فاقد حمایت اکثریت قوی در یک حالت سکون قرار خواهد داشت.

جاپان بدون جایگاه در سیاست داخلی، اکنون غرض رهبری سیاست خارجی حتی بیشتر به ایالات متحده وابسته است. این امر همینطور در دوری اش از سیاست خارجی صلح طلبانه تر به سیاست خارجی با مصارف نظامی بی سابقه از آغاز سال ۲۰۲۴ و گسترش آن تا سال ۲۰۲۷ مشهود است. جاپان علاوه بر همگرایی بیشتر با سیاست ایالات متحده در منطقه آسیا-اقیانوس

با هدف مهار کردن و مبارزه با چین، محدودیت های صادراتی را برای فروش و عرضه سلاح و مهمات کشنده به سایر کشورها کاهش داده است. به نظر میرسد که جاپان تجربه جنگ جهانی دوم و هیروشیما و ناکازاکی را فراموش کرده است.

بعد از نوامبر چه اتفاق می افتد :

خواه ترمپ یا هاریس در انتخابات ریاست جمهوری امریکا پیروز شود، او باید مسائل داخلی را که کشور را تقسیم کرده و احزاب و رهبری سیاسی مربوطه آنها قادر به حل آنها نبوده اند، در اولویت قرار دهد.

مشاغل بهتر، تورم، مهاجرت، نژاد، سقط جنین، مراقبت های صحی، ستره محکمه و عدالت، جرم و جنایت و کنترل اسلحه - ترکیب و تأثیر متقابل مشکلات و نگرانی های اجتماعی- فرهنگی، اقتصادی و سیاسی داخلی سمی تر و غیرقابل حل شده است. هر فردی که برنده شود، هر چقدر هم که تفاوت زیاد باشد و هر چه که تشویق کنندگان در رسانه ها یا اطاق های مشورتی فکری می گویند، جامعه ایالات متحده - پس از انتخابات - با جمهوری خواهان و رهبران دموکرات و رای دهندگان در دو طرف حصار در مسائل داخلی چند قطبی و متفرق باقی خواهد ماند.

در این اثناء، نظرسنجی های مربوط به اعتماد مردم امریکا به حکومت که به سال ۱۹۵۸ بر میگردد، در پائین ترین حد رسیده است. از اپریل ۲۰۲۴، اقلیت قریب به اتفاق ۲۲ درصد از امریکائی ها می گویند که به دولت در واشنگتن برای انجام آنچه درست است "تقریباً همیشه" (۲ درصد) یا "بیشتر اوقات" (۲۱ درصد) اعتماد دارند. سال گذشته، ۱۶ درصد گفتند که تقریباً همیشه یا بیشتر اوقات به دولت اعتماد دارند که یکی از پائین ترین احصائیه ها در نزدیک به هفت دهه نظرسنجی بود.

آنچه همچنان قابل توجه بوده این است که اعتماد کمی به اکثر ۱۶ نهاد اصلی قابل شناخت ایالات متحده وجود دارد. چه ریاست جمهوری، کنگره، قوه قضائیه، نظام صحی، کلیسا و مذهب سازمان یافته، بانک ها، پلیس، مکاتب دولتی، روزنامه ها و اخبار تلویزیون و غیره اعتماد عمومی به این نهاد ها که نشانه نوع زندگی آمریکائی هستند به سطوحی شبیه به کشورهای "شکست خورده" که تحسین کنندگان ایالات متحده در هنگام انتقاد از کشورهای که هدف انتقاد قرار می گیرند، تمایل دارند به آن اشاره کنند، به شدت کاهش یافته است.

اگر رهبران ایالات متحده نتوانند به نهاد های خود اعتماد خلق کنند یا اعتماد و ارزش خود را به عموم مردم خود بفروشند، چه چیزی میتوانیم از آنها انتظار داشته باشیم که به متحدان خود، مالزیا یا بقیه جهان بفروشند؟

اکنون، نباید این توهم وجود داشته باشد که ایالات متحده - از طریق منابع عظیم، دسترسی و برتری مجموعه نظامی - صنعتی - تجاری - رسانه ای و اکادمیک خود (MICMA) و حمایت قشر حاکم در تعداد اندک کشورهای متحد وفادار - محرک و عامل اصلی جنگ ها، تسخیر نظامی، دیپلماسی توام با تهدیدات نظامی، معاهدات نابرابر، استثمار اقتصادی، تحریم ها و دیگر حقه بازی های کثیف خواهد بود.

ما می‌توانیم انتظار داشته باشیم که برای MICMA امریکا و شرکای جوانتر آن عمدتاً اروپائی، اما اکنون به شمول جاپان - بخصوص در بازار پرسود تسلیحات جهانی - این یک امر طبیعی است.

بپرداز یا در غیر این صورت!

با این حال، یک تفاوت مهم برای اعضای G7 و ناتو وجود خواهد داشت که ناشی از پیامد انتخابات ریاست جمهوری ایالات متحده است. هر کسی که برنده شود، اصرار دارد که کشورهای عضو با توجه به وضعیت نابسامان بدهی ملی ایالات متحده که اخیراً به رکورد ۳۴ تریلیون دالر امریکا رسیده است و کسری سالانه عظیم بیش از ۱٫۵ تریلیون دالر تا کنون برای سال ۲۰۲۴، پیش بینی شده است، سهم خود را بپردازند.

به گزارش روزنامه فرانسوی لوموند، ترمپ خاطرنشان ساخت: "چرا دونالد ترمپ اعضای ناتو را به پرداخت نکردن متهم کرد؟"

گفتم، "تو پرداخت نکردی، تو متخلف هستی [...] نی، از تو محافظت نمی‌کنم. در واقع، من [روس‌ها] را تشویق می‌نمایم که هر کاری می‌خواهند، جام دهند."

روزنامه گاردین این مطلب را نقل کرده است:

او (ترمپ) گفت وگویی با یکی از اعضای ناشناس ناتو را بازگو کرد که در آن گفت: "تو پرداخت نکردی؟ شما متخلف هستید؟ نه، من از شما محافظت نمی‌کنم. در واقع، من آنها را تشویق می‌کنم که هر کاری می‌خواهند انجام دهند. باید پرداخت کنی باید صورت حساب هایت را بپردازی."

به احتمال زیاد اداره کامیلا هاریس در صورت پیروزی، موضعی مشابه ترمپ اتخاذ خواهد کرد و از ناتو و سایر متحدان ایالات متحده درخواست خواهد کرد که مصارف بیشتری بپردازند تا از امتیاز حمایت امریکا برخوردار گردند.

گروه هفت (G7) و مردم ناتو شاید بتوانند خود را دلداری دهند که اصرار ایالات متحده مبنی بر اینکه دیگر پرداخت کننده اصلی ناتو نخواهد بود، می‌تواند تأثیر متقابل مثبتی بر وفاداری و وابستگی آنها به سیاست خارجی به ایالات متحده داشته باشد. اگر این اتفاق بیفتد، ممکن است

اولین گام برای پایان جنگ در اوکراین باشد و به برقراری صلح و امنیت واقعی در این قاره کمک کند.

رهبران آسیا و اقیانوسیه نیز بایست توجه داشته باشند. آنچه اعضای گروه ۷ و ناتو از سال مالی ۲۰۲۵ به بعد با آن دست و پنجه نرم خواهند کرد باید در بودجه دفاعی استرالیا، جاپان، کوریای جنوبی، تایوان و فیلیپین در نظر گرفته شود، جایی که بیش از ۷۵۰ مرکز نظامی ایالات متحده در اطراف جهان واقع شده است.

آنها در خواهند یافت - همانطور که استرالیایی ها با AUKUS متوجه میگردند - مصارفی که باید برای معاونت آقای بزرگتر ایالات متحده بپردازند برای آنها و نسل آینده مبلغی بیش از حد گزاف خواهد بود. این شامل عواقب طرف شدن در جنگی نمی شود که بر آن کنترولی نداشته باشند و هیچ برنده ای هم در آن وجود نداشته باشد.

پایان